

זה הדבר

زوهدبرك ZO HADEREKH

גיליון 2, 8 בינואר 2020

איראן זה כאן

מקהלת הממסד התייצבה לימין טראמפ; איש לא התייחס למחיר הכבד שתגבה המלחמה

התוכניות האימפריאליסטיות באזור ועל משבריהם הפוליטיים המחריפים של טראמפ ונתניהו. כבר הזהרנו שעקב המשבר, נתניהו מסוכן יותר, וזה משליך בבירור על התוקפנות של ישראל בשירות ארה"ב בעיראק, בסוריה ובלבנון. צו השעה של כל הכוחות השפויים בעולם, באזור ובארץ הוא לבלום את התוקפנות של טראמפ ונתניהו לאלתר, ולמנוע הידרדרות למלחמה אזורית או עולמית שאת מחירה ישלמו העמים".

לכך הוסיפה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש - הרשימה המשותפת): "ממשל טראמפ מסכן את חיי כל תושבי המזרח התיכון - איראנים, ישראלים וכל מי שנמצא ביניהם. לא למלחמה!". ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש - הרשימה המשותפת) הסביר: "הסכם הגרעין עם איראן היה הסכם טוב למזרח התיכון, שהפחית משמעותית את סכנת המלחמה.

טראמפ ונתניהו, צעד אחר צעד, מפרקים בשנתיים האחרונות את ההסכם ומטפחים הסלמה עם איראן. כעת אנו עומדים בפני סכנת מלחמה כוללת שתהיה הרת אסון לכל עמי אזור". למחיר שתגבה המלחמה הצפויה התייחס לפני שבועיים הרמטכ"ל אביב כוכבי: "במלחמה הבאה עוצמת האש תהיה גדולה. צריך להכיר את זה ולהתכונן לזה. גם מנטלית. הם מתכננים לירות על השטחים הבנויים".

על הצפוי לעם בישראל, אם וכאשר תפרוץ מלחמה, ניתן ללמוד מההצפה שפקדה את תל-אביב בשבת (4.1). במהלכה נהרגו בתוך מעלית בשכונת התקווה דין שושני וסתיו הררי בני 25. השניים נלכדו במעלית, לאחר שזו נתקעה בחניון מתחת לפני הקרקע וטבעו למוות.

"מערכת הטלפונים קרסה" הסביר דובר שירותי הכבאות. זו הייתה הצפה בעיר אחת - ניתן רק לשער מה יקרה במלחמה שתתנהל ברחבי ישראל.

צבא ארה"ב התגקש בשעות הבוקר המוקדמות של יום שישי (3.1) בחייר של הגנרל קאסם סולימאני, מפקד כוח קודס של משמרות המהפכה האיראניים. סולימאני היה האחראי לפעילות צבאית מחוץ לגבולות איראן. דובר הפנטגון מסר: "בהוראת הנשיא, צבא ארה"ב חיסל את קאסם סולימאני, ראש כוח קודס של משמרות המהפכה".

עם פרסום דבר החיסול, אצו-רצו כל מנהיגי המפלגות הציוניות ושלפו מהארון את מדיהם. ראשון המשבחים את הנשיא דונלד טראמפ היה רב"ט יאיר לפיד, ואחריו - הרמטכ"ל בני גנץ (שניהם מכחול לבן) ושר הביטחון לשעבר עמיר פרץ (העבודה).

ככה זה בישראל (ובניגוד לארה"ב): בכל פעם שהפנטגון מפעיל כוח צבאי קמה הצמרת הפוליטית המקומית - מראש הממשלה נתניהו ועד אחרון

הפוליטיקאים הממסדיים - ומצדיעה כאיש אחד לנשיא האמריקאי. כך אמר גנץ לאחר חיסול סולימאני (שבוודאי לא נמנה עם ל"ו הצדיקים): "כפי שלא היססתי לחסל את רמטכ"ל חמאס אחמד ג'עברי בנובמבר 2012, כך ראוי לעשות כלפי כל מי שפעילותו מביאה לרצח חפים מפשע ולערעור היציבות האזורית והעולמית. בביטחון המדינה אין קואליציה ואופוזיציה".

אלא שדווקא יש אופוזיציה. המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) והחזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) הזהירו באותו יום מפני "גרירת האזור למלחמה הרת אסנות בידי הממשל האמריקאי. החיסול שבוצע בידי ארה"ב על אדמת עיראק הוא הסלמה מסוכנת במדיניות הדמים של ארה"ב באזור". לדברי מק"י וחד"ש, "אין בכוחן של מחיאות הכפיים של ממשלת ישראל ושליטי המפרץ לפשעיו של טראמפ לחפות על המשבר שאליו נקלעו

האוצר בשירות הקבלנים... ומלאך המוות

"אגף החשב הכללי באוצר לא עומד בהתחייבותו למנוע מקבלנים שבאתריהם התגלו לפחות שני ליקויי בטיחות חמורים להשתתף במכרזי בנייה ממשלתיים במשך שנה. הסיבה לכך היא ריבוי הקבלנים שעומדים בקריטריונים להשעיה והלחץ הכבד שהפעילו על הממשלה — הגוף שמזמין את מספר העבודות הגדול ביותר מקבלנים. באוצר אף שוקלים בימים אלו אם לשנות את הקריטריונים, כך שיפגעו בפחות קבלנים. בנוסף, אחד הגופים העיקריים שאיתם מתייעצים באוצר בנוגע לחומרת האכיפה הוא התאחדות בוני הארץ, המאגדת את הקבלנים ומנסה למנוע את הסנקציות שעלולות לפגוע בהם קשות."

(לי ירון, "הארץ", 26.12)

לתניהו מצפה הרבה עבודה בכלא מעשיהו

"המיליארדר האמריקאי מייקל בלומברג, המתמודד בבחירות המקדימות למועמד לנשיאות מטעם המפלגה הדמוקרטית, נאלץ להודות כי הקמפיין שלו השתמש שלא במודע בעובדים-אסירים כדי להתקשר בשמו למצביעים פוטנציאליים ולשכנע אותם לבחור בו. בלומברג, שנכנס למרוץ הדמוקרטי בחודש שעבר, הודיע כי הפסיק את ההתקשרות עם החברה ששכרה עבורו את שירותי האסירים, והדגיש כי מעתה יפעל הקמפיין לוודא מיהם נותני השירות." (ניו יורק טיימס, 27.12)

הון, שלטון, עיתון

"חוות דעת חדשה: הרוח על אסדת לווייתן שגוי, נכתב בכותרת ידיעה שהתפרסמה בעיתון 'מעריב'. חוות הדעת הוזמנה בידי ארגון שומרי-הבית, המאגד את תושבי חוף הכרמל שעתידיים להיפגע מהזיהום מאסדת הגז לווייתן, שתחל לפעול מול חופי ישראל. הידיעה זכתה להתפרסם גם באתר 'מעריב', אולם במהלך היום — נמחקה כלא היתה. הגולשים כעת לכתבה בה התפרסמה הידיעה, ייתקלו בהודעת שגיאה: 'העמוד המבוקש לא נמצא'. מדוע נמחקה מאתר 'מעריב' הידיעה על חוות הדעת השלילית נגד חברת נובל-אנרג'י? עורך 'מעריב', דורון כהן, לא הגיב לפנייה. אולם זו אינה הפעם הראשונה בה בקבוצת התקשורת של אלי עזור נעלמת ידיעה שאינה נוחה לחברת נובל-אנרג'י."

(שוקי טאוסגי, "העין השביעית", 23.12)

גם וגם: גזענים ואנטישמים

"חבר הכנסת אלכס קושניר ממפלגת ישראל ביתנו פרסם סרטון בפייסבוק בו הוא מאשים רבנים בלקיחת סבסודים מקופות החולים, כי הם דורשים בדיקות טהרה לנשים נידות. 'תוצאות בדיקות הנשים נשלחות לרב, וזה קורה על חשבון תקציבי הבריאות, על חשבון מי שמחכה חודשים לבדיקות רפואיות, על חשבון החיסונים לשפעת' כך קבע קושניר בסרטון."

(גלי צה"ל, 1.1)

למי תודה למי ברכה? לפוטין כמוכח

"זו היתה שנה טובה מאוד לאנשים העשירים ביותר ברוסיה, על אף האיומים בסנקציות נגד המדינה. ב-2019 זכו 23 הטייקונים הרוסים שמופיעים במדד המיליארדרים להוסיף להונם 52.9 מיליארד דולר — הסכום הגבוה זה שנים" (סוכנות הידיעות בלומברג, 30.12)

האם יש בכלל קברניט?

"עוד לא ראיתי קוקפיט עם ארבעה טייסים, אמר נתניהו על הנהגת כחול לבן, ומיד הפיץ זאת גם כפוסט ברשתות. איגוד הטייסים הישראלי, באדיבותו, הזדרז להעמידו על טעותו: מתברר שיש גם יש תאי טייס מרובעי טייסים."

(הארץ, 31.12)

דברים בשם אומרם

הנשיא העושה הרבה רוח הפך מומחה לרוח

"אני יודע הרבה על טחנות רוח, הן רועשות. הן הורגות את הציפורים. אתם רוצים לראות בית קברות לציפורים? תיכנסו מתחת לטחנת רוח. אתם תראו יותר ציפורים משראתם בכל חייכם. הן מיוצרות בסין ובגרמניה בעיקר, אמר נשיא ארה"ב דולנד טראמפ על טורבינות רוח בנאום בפני סטודנטים שמרנים. יותר מ-57 אלף טורבינות רוח הוקמו ברחבי ארה"ב - לפי איגוד אנרגיית הרוח האמריקאית. אבל הן מייצרות גלי עשן ענקיים. גזים שנפלטו אל האטמוספירה. אתם יודעים שיש לנו עולם, נכון? אז העולם קטן בהשוואה ליקום. אז גזים ענקיים, הוסיף הנשיא. 'אתם מדברים על עקבות הפחמן, עשן שנפלט אל האוויר, כן? נפלט. בין שזה בסין ובין שזה בגרמניה, זה מגיע אל האוויר. זה האוויר שלנו, האוויר שלהם, הכל, כן?'. לא היה ברור לגמרי למה טראמפ התכוון בדיוק בנאום, או איך הוא הסביר את הטענה שלו לכך שטורבינות הרוח - שהופכות אוויר נקי לאנרגיה - מייצרות עשן רעיל שנפלט אל האטמוספירה. אולם, הנשיא שיתף את מחשבותיו על המראה של אותן טורבינות: 'הן כאילו בערך לבנות, אבל אחת היא כמו לבן-כתום. זה הצבע האהוב עליי, כתום'."

(ג'רדיאן, 24.12)

מכתבים למערכת

סיפוח המתחיל בגירוש והתעמרות

בית הדין הבינלאומי בהאג אמר את דברו: על פי החוק הבינלאומי, אסור לצה"ל לגרש את האוכלוסייה הפלסטינית בגדה המערבית. אז יש אמצעי התעללות שמטרתם לגרום לפלסטינים לעזוב את מקומותיהם מרצונם. בזמן האחרון צה"ל מגביר את מאמציו לגרום לפלסטינים לעזוב את צפון בקעת הירדן.

ב-13 בדצמבר אשתקד, למשל, החרומו חיילי צה"ל זרעים של פלסטיני מאל-חדידה. כעבור ארבעה ימים, ב-17 בדצמבר החרומו חיילים טרקטור מפלסטיני מאל-פרסייה. וב-23 בדצמבר הרס הצבא מבנה מגורים ושלושה דירי צאן בראס אל-אחמר, ואף החרים מכונית של פעיל זכויות אדם שצילם במקום. מסע ההחרמה המשיך ב-24 בדצמבר, אז החרומו החיילים שני טרקטורים של פלסטינים מעין חילוה. לא נותר אלא להסיק שסיפוח בקעת הירדן אינו רק המטרה המוצהרת של בנימין נתניהו, אלא כבר מעשה של יום-יום. זה סיפוח המתחיל בהתעמרות ובגירוש.

עמוס גבירץ, קיבוץ שפיים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

הימין פותח חזית נגד הוועדים בבחירות לכנסת ה-23 מכיבוש השטחים לניצול עובדים

אלעד מלכא, מנכ"ל ומייסד שדולה חדשה בכנסת שתעסוק

ב"שוק חופשי" (חופשי מעבודה מאורגנת?), אמר ל"דה מרקר" (2.1): "אנחנו רוצים להתמקד בחוקי העבודה, ובתוך כך בהגבלת זכות השביתה בשירותים חיוניים". מלכא הוא חבר מועצת העיר ירושלים מטעם תנועת התעוררות. לדברי מלכא, "יש הרבה אנשים שמאמינים בשוק חופשי ומפוזרים מבחינה פוליטית על כל הספקטרום שבין זהות לכול לבן".

אין ספק ש"ספקטרום" המפלגות, עליו הצביע מלכא, הוא רחב למדי, אבל למזלנו – העובדים רבים יותר.

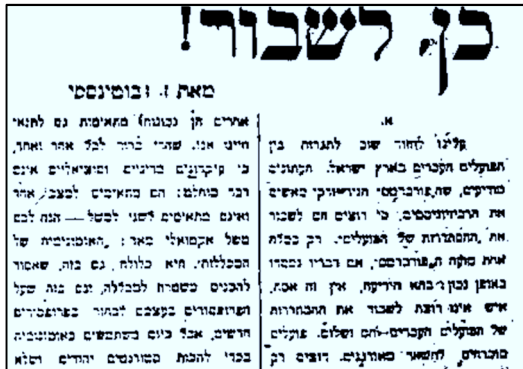
אפרים דויד

שוק הרעיונות: מפלגת ימין עומדת למכירה

עוד מפלגת ימין קמה בישראל והיא כבר עומדת למכירה. בסוף דצמבר האחרון הוקמה "המפלגה הליברלית החדשה", בראשות עו"ד ליבי מולד. אליה כבר החליטו לחבור בעוז ארד, ממייסדי התנועה הליברלית, וירון לרמן, ממייסדי התנועה הליברלית אף הוא, ומי שעמד בראש "עלה ירוק". גרעין המפלגה כבר השתתף בניסיון הנפל של התנועה הימנית-משיחית הניאו-ליברלית "זהות" בראשות משה פייגלין, לשעבר איש הליכוד. בריאיון ששודר בגלי צה"ל (1.1) הסבירה עו"ד מולד שהמפלגה דוגלת בפתיחת המשק לתחרות, בהפחתת מכסים ומכסות, בהקלה משמעותית על עסקים – הפחתת רגולציה בכלל, ובתחום הנדל"ן בפרט, וב"מאבק בכוח המופרז של ההסתדרות והוועדים הגדולים – ביחוד ביטול זכות השביתה במגזר הציבורי". בתשובה לשאלה הסבירה מולד כי המפלגה, הקטנה עד מאוד יש להדגיש, מנהלת מגעים עם מפלגות "הגוש" – קרי הימין הקיצוני, כולל מפלגתו של שר הביטחון נפתלי בנט "הימין החדש". ובמה תלויה הבשלת המגעים? במיקום מועמדיה ברשימה לכנסת, כמובן. "אנחנו ימין כלכלי, ימין חברתי, ימין מדיני. אנחנו מתנגדים לעוד ישות בין הירדן לבין הים", הדגישה.

המפלגה הליברלית החדשה סבורה אמנם שהיא אכן חדשה. אולם קדמה לה מפלגה בעלת אותו שם שקמה ב-1998, בשלהי הכנסת ה-12. המפלגה אז הורכבה משלושה מבין חמשת הח"כים שהתפלגו מהליכוד והקימו את "המפלגה לקידום הרעיון הציבורי". המפלגה הליברלית החדשה ההיא התמודדה בבחירות לכנסת ה-13 בראשותו של חבר הכנסת יצחק מודעי, אך לא עברה את אחוז החסימה. זה היה סופו הפוליטי של שר האוצר לשעבר מודעי, מאבות המהפך הניאו-ליברלי – "תכנית הייצוב הכלכלית" של 1985.

"כן, לשבור!" (במקור ביידיש: "יא, ברעכען!") הוא

כותרתו של מאמר ידוע שכתב מנהיג הימין הציבורי זאב זיבוטינסקי ושפורסם ב-1932 ביומון היידי הנפוץ ביותר בפולין, "היינט" ("היום"). המאמר תורגם לעברית ופורסם בתל-אביב כעבור כמה שבועות (ר' צילום מ"חזית העם", השבועון של "ברית הבריונים"). "כן, לשבור" לא התייחס למאבק נגד האימפריאליזם הבריטי ששלט אז בארץ. זו הייתה סיסמת קרב, קריאה לאנשי הימין לשבור את

כוחם של העובדים המאוגדים ביישוב. מאז חלפו עברו שנים רבות אך תלמידיו של זיבוטינסקי, המפוזרים כעת בשלל מפלגות הימין – מהליכוד ועד עוצמה יהודית הגזענית – מוסיפים לדבוק בקריאתו.

הקריאה לשבור את העבודה המאורגנת בישראל שבה בכל כוחה לקראת הבחירות הקרובות, שיתקיימו ב-2 במאוס. רבים בימין, ובנימין נתניהו בראשם, סבורים שככל שהמסרים יהיו בוטים, קיצוניים וגזעניים יותר – כך יטיבו עמם כל הדרך אל הקלפי. ההקצנה ימינה ניכרת בכל התחומים: הדתה, משיחיות, שחיתות – וגם השאיפה לקפיטליזם פראי, ניאו-ליברלי וקיצוני, המאפיינת כעת את כל הכוחות בימין.

מפלגתו של שר הביטחון נפתלי בנט, "הימין החדש", כבר נמצאת בעיצומו של קמפיין הבחירות לכנסת ה-23. ח"כ מתן כהנא, לדוגמה, מתמקד במסגרת הקמפיין בהתקפה מרוכזת נגד ועדי העובדים וההסתדרות.

כהנא העלה סרטון בו הוא תוהה: "מה לעזאזל עושה ההסתדרות עם יותר מ-500 מיליון שקל שהיא גובה מהעובדים מדי שנה?"

אל"מ (מיל') כהנא, הנהנה מהכנסה נאה כקצין בכיר בדימוס וכחבר כנסת, אף האשים את ההסתדרות במצב העוני בטור שפרסם באתר "בשבע". כהנא הסביר איך "ההסתדרות מקשה על אנשים לצאת ממעגל העוני": "כשמשפחה ענייה מגיעה לסופרמרקט, היא נתקלת בהסתדרות, פעם בעלויות יצור גבוהות של יצרנים, פעם בתשומות גבוהות של עלויות כח אדם, ופעם בעלויות התקינה והיבוא העצומות שמשתיית מכון התקנים, שהנהלתו, עובדיו וועדותיו הטכניות, רובם ככולם נציגי הסתדרות או שותפיהם".

חברת מפלגתו של כהנא, שרת המשפטים לשעבר איילת שקד, לא מפגרת אחריו. בטור שפרסמה ב"גלובס" (5.12) היא טענה: "הכוח של ההסתדרות הוא פראי; החקיקה שמסדירה את פעולת ההסתדרות היא קיצונית ויוצאת דופן בהשוואה לעולם, בכוח הלא-פרופורציונלי שהיא מקבלת לעומת הכוח שמקבלים שאר השחקנים במשק. היא שהביאה לריכוז הכוח אצל ארגון עובדים גדול אחד. הכוח המופרז הזה מונע התייעלות במשק, ומוביל להיעדר גמישות תעסוקתית, לעודף ניכר של כוח-אדם, במקומות רבים, ולתשלומי שכר עודפים". מפלגת הימין בשירות בעלי ההון מתכוונת לנהל את הקרב נגד העובדים גם במסדרונות הכנסת.

חד"ש מתנגדת לבקשת החסינות של נתניהו

ראש הממשלה בנימין נתניהו הגיש בשבוע שעבר (1.1) בקשה רשמית לכנסת למתן חסינות מפני העמדתו לדין בגין שוחד, מרמה והפרת אמונים. ההליך המשפטי נגדו הוקפא עד לדיון בבקשה, וצפוי להתקיים רק לאחר הבחירות לכנסת. יצוין שביראיון לפני הבחירות באפריל לחדשות 12, שאלה המראיינת קרן מרציאנו את נתניהו אם ינסה לקדם מהלך שימנע את העמדתו לדין. "מה? מה פתאום?! התשובה היא לא", אמר ראש הממשלה, "מה שיפיל את זה אלה העובדות עצמן".

בעקבות בקשת החסינות עקץ יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), את נתניהו באומרו: "מקווה בשבילו שיהיה יותר משכנע כשיבקש שינכו לו שליש". ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) הוסיף: "השקרים של נתניהו ממשיכים להיחשף. חסינות לנתניהו היא לא אבן יסוד בדמוקרטיה, אלא ההיפך ממנה. חסינות היא הדרך של הפושע להימלט ממאסר. אבל חסינות ושחיתות הן לא כל הסיפור: כיבוש, גזענות, הסתה – אלה אבני היסוד של המשטר האנטי-דמוקרטי שנתניהו עומד בראשו. התשובה שלנו היא להצביע בהמונינו ולשלוח את ביבי לכלא".

עתירה לבג"ץ נגד פינוי תושבים באבו כביר

השבוע (5.1) פקחי עיריית תל אביב-יפו ניסו לפנות תושבים משכונת אבו כביר. זאת, חרף העובדה ש-19 מתושבי השכונה עתרו לבג"ץ נגד הפינוי. הם מבקשים להקפיא את צווי הפינוי ולחייב את המדינה ועיריית תל אביב-יפו בפיצויים למפונים כדיירי המקום – ולא כפולשים.

לצד התושבים התומכים על העתירה גם שורת חברי כנסת המזוהים עם המאבק, בהם עופר כסיף (חד"ש) – הרשימה המשותפת, מיכאל ביטון ויעל גרמן (כחול לבן), אילן גילאון וניצן הורוביץ (מרצ), אורלי לוי-אבקסיס (עבודה-גשר), וכן חברת מועצת העיר תל אביב, שולה קשת.

ח"כ כסיף מסר: "בשנים האחרונות שוככים תושבי שכונת אבו כביר לישון בחד שמא העירייה תגיע לפנות אותם כלילה. זו אחריותנו כנציגי ציבור לעמוד לצד המוחלשים, שנרמסים בשעה זו על ידי עירייה שמוכנה לזרוק אותם לרחוב בתואנה שברצונה לשתול שם גינה ציבורית". בעתירתם דורשים התושבים התאמה של הסדר הפיצויים לפסה"ד שניתן בעניין גבעת עמל. לפי הסדר זה, המדינה מכירה בזכויות התושבים המפונים מהקרקע ומפצה כל משק בית מפונה בכ-3 מיליון שקל.

בכתב העתירה, שהוגש באמצעות עורכי הדין יוסף תמיר ועופר לוי, נכתב: "לא יעלה על הדעת כי רשות ציבורית תפעל לנישול תושבים מזכויותיהם בלי לשקול פתרון חלופי. המדינה ועיריית תל אביב מנסות להדביק לעותרים הפרטיים דימוי של פולשים, תוך התעלמות מהרקע ההיסטורי ליישובם, והציעו לעותרים פיצויים זניחים בגין פינוי נכסיהם [...]. מתווה זה הוא בבחינת לעג לרש ואינו יכול לאפשר להם להשיג קורת גג חלופית, ולו הצנועה ביותר".

דו"ח העוני: תזכורת נוספת לכישלון של ממשלת הימין

גם בשנת 2018, אחד מכל חמישה ישראלים חי בעוני – כך עולה מדו"ח העוני של המוסד לביטוח לאומי שפורסם בשבוע שעבר (31.12). לפי הדו"ח, בשנת 2018 חיו בעוני 1,810,500 ישראלים, המהווים 21.2% מהאוכלוסייה – שיעור זהה לשיעור בשנת 2017. עוד עולה מהנתונים כי 469,400 משפחות חיות בעוני, ובהן 841,700 ילדים עניים – עלייה של 0.4 נקודות האחוז לעומת ל-2017.

מחד"ש נמסר: "דו"ח העוני של הביטוח הלאומי לוקה בחסר ואינו משקף את חומרת המצב לאשורו, אבל גם ממנו עולה בבירור כי בישראל של היום אנשים ונשים לא נולדים שווים. מעל 40% מהחרדים והערבים – עניים, ורוב המשפחות העניות הן משפחות עובדות. הנתונים מוכיחים מעבר לכל צל של ספק כי אוכלוסיות גדולות במדינה משמשות כוח עבודה זול בידי מיעוט מעסיקים נצלנים, וכי ילד שנולד במשפחה עניה – בסבירות גבוהה יגדל, יעבוד וימות עני. אנו דורשים מהממשלה להישיר מבט לעיניהם של מאות אלפי ילדים עניים – הסיכוי שלהם פשוט לא הוגן, וככל שימשכו תהליכי הפירוק וההפרטה במערכות הרווחה, הבריאות והחינוך, המצב רק יחמיר. דו"ח העוני הוא תזכורת נוספת לכישלון המתגלגל שנקרא ממשלת הימין".

גם ב-2018 ישראל נמנית בין שתי המדינות בעלות שיעור העוני הגבוה ביותר של ילדים בקרבן. ההשוואה הבינלאומית במצב במדינות הקפיטליסטיות המתקדמות מלמדת גם שהשפעת המדיניות על חילוף מעוני נמוכה בישראל בהשוואה למדינות המפותחות.

עוד עולה מהנתונים כי לאחר שנים כמעט רצופות של ירידה במדד ג'יני לאי-שוויון בישראל, המדד לפי ההכנסה הפנויה עלה ב-1.1%, ולפי ההכנסה הכלכלית הוא עלה ב-1.3%. מאז תחילת המילניום ירד מדד ג'יני לפי הכנסה כלכלית בשיעור מצטבר של כ-10%. יצוין שלפי הנתונים לא פחות מ-55.5% מהמשפחות העניות עובדות. שיעור המשפחות עם שני מפרנסים ויותר שחיות בעוני ממשיך לעלות באופן עקבי, והשנה הוא גדל מ-5% ל-5.6%.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402

משכונת פועלים ליעד השתלטות של נדל"ניסטים

כרם התימנים כמקרה בוחן לג'נטריפיקציה

ושמעון טוויל (שימי תבורי). שני האחרונים עבדו כצבעים בשכונה לפני שהתפרסמו כיוצרים.

פלישת כרישי הנדל"ן לשכונה

במהלך שנות ה-90 עם הזדקנות האוכלוסייה הענייה של הכרם, החלו בעלי הון להשקיע בנדל"ן בשכונה. במקביל ייבשו העירייה והממשלה את דירות הדיור הציבורי. כמה מהתושבים הבינו בעוד מועד את המתרחש וקנו את דירות הדיור ציבורי בהן התגוררו, רגע לפני שאיבדו את זכויותיהם. חלקם מחזיקים עדיין בנכסים, אך רובם הגדול מכרו מאז את הנדל"ן היקר לתושבי חוץ. גם השטחים הציבוריים בשכונה מצטמצמים בהדרגה. תהליך הג'נטריפיקציה מיושם.

ההון הנדל"ני בשכונה עדיין זקוק לצעירים ולמוסדות תרבות בשכונה, שכן הם מקור המשיכה המרכזי אליה. עם זאת, מוסדות התיירות ובראשם דירות airbnb מעלים את מחירי הדיור ומקשים על סטודנטים וצעירים להתגורר בשכונה ולבנות בה חיי קהילה.

רחוב בכרם התימנים (צילום: פיקוויקי)

המצב כיום

במהלך השנים עשתה עיריית ת"א-יפו כל שביכולתה להשקיט ולדכא התארגנויות תושבים. דוגמא בולטת היא העובדה שהבחירות הדמוקרטיות האחרונות לוועד השכונה התקיימו לפני יותר מ-22 שנים. יו"ר הוועד הנבחר, שבינתיים הלך לעולמו, קודם לתפקיד בכיר בעירייה וכך הבטיחה לעצמה האחרונה שקט תעשייתי. בינתיים קידמה העירייה יוזמות נדל"ן על חשבון התושבים. מגדלי יוקרה נבנו לאורך חוף הים על חשבון בית ספר ושטחי ציבור ששימשו לפעילות נופש ופנאי – גינות ציבוריות, מגרש כדורגל מקצועי, ספורט ימי ועוד. כך, רוב השטחים הציבוריים הקיימים היום בשכונה אינם משרתים את תושביה.

עם זאת, בשנים האחרונות קם בשכונה ועד פעולה של תושבים, ומתוכו צמח ארגון תושבי כרם התימנים. בשנה האחרונה מקיים הארגון פגישות סדירות, ומטרתו העיקרית היא להחזיר לידי תושבי השכונה כמה שיותר שטחים ומשאבים ציבוריים. הארגון נאבק לצמצום התופעה של airbnb, מסייע לצעירים למצוא דיור בשכונה, שומר על איכות הסביבה, פועל להרחבת התחבורה הציבורית בשכונה ומארגן שירותי קהילה ופנאי למען האוכלוסייה הוותיקה והחדשה. כמו כן, מפעיל ארגון התושבים רשתות תקשורת בוואטסאפ ובפייסבוק בהשתתפות 17,000 תושבים, ילידי האזור וידידי השכונה ברחבי העיר והארץ.

ליאור קיי אבישי

עד 1948 הייתה שכונת כרם התימנים חלק מרובע מנשייה, והשתייכה מבחינה מנהלית לעיריית יפו. התגוררו בה בדירות שכורות יהודים ממוצא תימני, אך גם מהגרים יהודים ממוצא כורדי ועיראקי וכמה משפחות ממוצא אירופי, בהן משפחתו של ח"כ לשעבר דב חנין. לצד אלה חיו בשכונה גם ערבים בני מעמד הפועלים. בשנות ה-30 הציעו ראשי התנועה הציונית ועיריית תל אביב למוכרת היהודים בשכונה, משה לוי נחום (מוסא אל-פול), לשלם את דמי הארנונה של התושבים היהודים לעירייה העברית. אך הוא סירב והעדיף להישאר תחת עיריית יפו. התנועה הציונית ומדינת ישראל לא שכחו ולא סלחו, והמשיכו לנטור טינה לתושבי השכונה.

לאחר כיבוש יפו וגירוש התושבים הפלסטינים במלחמת '48 המשיכו יהודים לגור בשכונה. לתושבים הוותיקים הצטרפו יהודים נוספים שהגיעו

מתימן, מעיראק ומסוריה. חלקם הוסיפו להתגורר בשכירות בבתי הפלסטינים שהופקעו והועברו לבעלות המדינה, וחלקם התיישבו בבתיים הנטושים של הפלסטינים. רוב התושבים התפרנסו בשוק הכרמל כפועלים או סוחרים זעירים, או בעירייה כפקידים בדרגה נמוכה וכעובדי ניקיון.

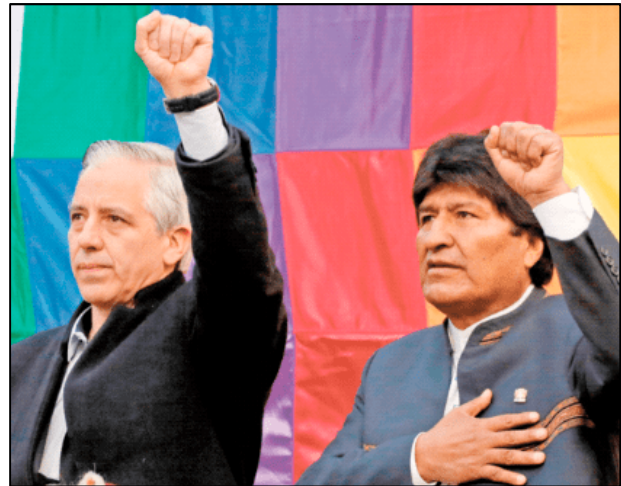
התשתיות ההרוסות הפכו את החיים בכרם התימנים ובמנשייה הסמוכה לבלתי-נסבלים. מתוך המצוקה צמחו ארגוני פשע שונים, שראשיהם הפכו גיבורי התרבות של השכונה. בשנות ה-60 כל מי שהיה ביכולתו לעזוב יצא את השכונה. תושבים שרכשו דירות לפני 1948, ובעיקר אלה שגרו בדיור ציבורי, פינו את בתיהם תמורת פרוטות. עשור זה היה שיאה של תקופת "הטרנספר השקט" שביצעה העירייה ליהודים מהמדינות הערביות לכיוון דרום ת"א והערבים השכנות – בעיקר בת ים וחולון.

אחרי 1967, הפכה כרם התימנים הנטושה למחצה ליעד עבור פועלים פלסטינים. החלו ללון בה פועלים פלסטינים שהגיעו מהגדה המערבית ומרצועת עזה לעבוד בעיר – במיוחד בשוק הכרמל, אשר יותר מהכפיל את היקפו באותה תקופה. החיכוך בין התושבים העניים שנשארו בשכונה לבין הפועלים הפלסטינים, שישנו בהמוניהם בבתי השכונה ובמחסני השוק, צבר תאוצה וגרם למתיחויות. מאיר כהנא נהג לבקר בשכונה לעיתים קרובות והתקבל בה בכבוד. אך עם האינתיפאדה הראשונה וביטול אישורי הכניסה של הפועלים הפלסטינים לעבוד בישראל, החליפו אותם בכרם קבוצות עניות אחרות: עובדות סיעוד פיליפיניות (על שמן נטבע הכינוי "כרם הפיליפינים"), מכורים לסמים ונשים בונות.

עם זאת, תושבי השכונה ידעו גם פריחה תרבותית בשנות ה-70. יוצרים רבים שגדלו וצמחו בכרם התימנים פרצו לתודעה הישראלית. בין אלה ניתן למנות את הלהקות צלילי הכרם וצלילי העוד, את דקלון, אהובה עוזרי, זוהר ארגוב

באונברסיטה". גרסיה לינרה התייחס גם ללחצים שמפעיל הממשל האמריקאי על ממשלת ארגנטינה לאסור עליו ועל מוראלס, שאף הוא שוהה כעת בארגנטינה, לפעול למען שינוי המצב הפוליטי בארצם: "אני לא מופתע מעמדותיה של ארה"ב. מאז בחירתנו היא מתערבת ללא הפסקה בענייניה הפנימיים של בוליביה. היא לא השלימה עם העובדה שאו נותר בחיים והוא חופשי. ארה"ב תמשיך לפעול על מנת להצר את צעדינו".

גרסיה לינרה ומוראלס קיימו בשבוע שבעבר מפגש עם פעילי תנועתם, התנועה למען הסוציאליזם. הפעילים הגיעו מבוליביה, והאירוע נערך במלון באואן שבמרכז בואנוס איירס. זה מלון גדול שבעליו נטשו אותו ב-2001 בגלל חובות. עובדיו, שרובם נותרו מובטלים, שבו והשתלטו עליו כעבור שנתיים ומאז מפעיל אותו הקואופרטיב שהקימו. מלון באואן הפך למרכז פעילות ומפגש של השמאל בבירת ארגנטינה, וכעת משמש אכסניה לתנועה הבוליביאנית. גרסיה לינרה: "אנו נערכים לבחירות עליהן הכריז ממשל ההפיכה, שיתקיימו ב-2 במאי הקרוב. או מוראלס כבר הודיע שלא ירוץ לקדנציה נוספת, אבל אנו נערכים לקראתן ודנים במועמד אפשרי לנשיאות".

הנשיא מוראלס וסגנו גרסיה לינרה (צילום: פרנסה לינרה)

סגן נשיא בוליביה גרסיה לינרה:

דרום אמריקה יבשת בטלטה

סגן נשיא בוליביה המודח, אלווארו גרסיה לינרה, בת זוגו קלאודיה פרננדס ובתם התינוקת אלבה הגיעו לפני שבועיים לבואנוס איירס כמבקשי מקלט. זאת לאחר שבחודשיים האחרונים, מאז ההפיכה ששמה קץ לממשלת הנשיא הסוציאליסטי אוו מוראלס, נאלצו להתגורר בתשעה בתים: בבוליביה (במחתרת), בפרו, במקסיקו ולבסוף בארגנטינה. גרסיה לינרה הוא סוציולוג ומרצה לשעבר, שנבחר במסגרת התנועה למען הסוציאליזם לכהונת סגן הנשיא בינואר 2006, וכיהן בתפקידו עד להפיכה בנובמבר האחרון. הוא פרסם שורה ארוכה של ספרים, העוסקים בין היתר במרקסיזם, בתנועות חברתיות באמריקה הלטינית ובקשר בין קפיטליזם להרס הסביבה, והיה לוחם גרילה. בגין פעילותו בתנועת גרילה של איכרים בני העמים המקוריים (אינדיאנים) הוא נידון למאסר וישב בכלא במשך חמש שנים.

"אני לא מתכוון כעת לשוב לבוליביה. תהיה זו התאבדות" הוא סיפר בריאיון שפורסם בשבוע שעבר בעיתון "פאחינה 12" היוצא לאור בבואנוס איירס. "כעת אני מחפש עבודה, כי אין לי שום הכנסות. למזלי כבר קיבלתי כמה הצעות ללמד

קשה לקדם קמפיין בחירות בגלות, נכון?

כמובן. וקשה שבעתיים כי אוו הודיע שלא יתמודד בהן. כך שהחלטנו לקיים מפגש נוסף עם מאות נציגי התנועה בצפון ארגנטינה, סמוך לגבול עם בוליביה, על מנת להכריע בדבר הקו הפוליטי ובדבר המועמד. יש להבין שהתנועה למען הסוציאליזם איננה מפלגה במובן המסורתי של המילה. התנועה היא פדרציה של תנועות חברתיות ויש בה זרמים שונים. התנועה למען הסוציאליזם היא, למעשה, קואליציה פוליטית רחבה ובה תנועות חברתיות, ארגוני חקלאים ואיכרים ואף איגודים מקצועיים.

מי אמור, לדעתך, להנהיג את התנועה בבחירות הקרובות, אם וכאשר הן יתקיימו?

יש לנו ויכוחים פנימיים בשאלה האם להציג מועמד המייצג את הגרעין הקשה של הנהגת התנועה, המנהלת בשטח את המאבק נגד ממשלת ההפיכה הפרו-אמריקאית, או אישיות שתהיה מקובלת יותר על מגזרים שאינם מזדהים תמיד עם התנועה, כגון שכבות הביניים בערים הגדולות. הימין שעמד מאחורי ההפיכה כבר בחר את המועמד שלו שירון תחת הסיסמא "אלוהים, מולדת, עם אחד". זו לא בדיוק האג'נדה שתכבוש מגזרים אלה. מה שברור הוא שאנו זקוקים לניצחון חד-משמעי בקלפי, להכרעה פוליטית ברורה.

נוסף להפיכה בבוליביה, בשנה שחלפה התחוללו אירועים דרמטיים ברחבי אמריקה הדרומית - בהם ההתקוממויות העממיות בצ'ילה, באקוודור ובקולומביה. מה דעתך על כך?

זו יבשת המחפשת את דרכה. מדובר בטלטה פוליטית וחברתית המשלבת התקדמות ונסיגה, מהפכות ומהפכות נגד. כוחות חברתיים מתעוררים ומחפשים צדק ואחרון. מולם קמים כוחות המתנגדים לכל שינוי, והמאבק טרם הוכרע. היאקציה לא מצליחה להתבסס בשלטון, כי אין לה עתיד. יחד עם זאת, מגמות הקדמה עדיין לא מספיק חזקות. כל היבשת מגששת, לפעמים באלימות רבה, את דרכה לעצמאות, לרווחה ולשוויון. אך אין דרך אחת, אין מורה דרך ואין דגם אחיד. כולנו תקווה שהעמים, באמצעות המאבק, ימצאו את הדרך הנכונה להם וייתנו את התשובות הנחוצות.

התנאים לדיאלוג באלג'יריה

עבד אל-מג'יד תבון נבחר לנשיא אלג'יריה החדש ב-12 בדצמבר. תנועת ההתנגדות ההמונית אל-חיראכ, שקראה להחרים את הבחירות, מסרה ששיעור ההצבעה בהן היה כ-10%. לדברי מי שמכונה "האב הרוחני" של חיראכ, עו"ד מוסטפא בושאשי, לשעבר נשיא האגודה להגנה על זכויות האדם באלג'יריה, "תבון לא יצליח בתפקידו וספק האם יסיים את כהונתו".

בשיחה עם העיתון הספרדי "אל פאיס", הוסיף: "תבון שב והכריז שהוא מצדד בדיאלוג. האזרחים אינם מתנגדים לדיאלוג. אבל כדי לקיים אותו יש להפסיק את מעצר המפגינים, לשחרר את כל האסירים הפוליטיים ולהפסיק את הצנזורה על התקשורת המונעת כל החלפת דעות. יש להבטיח את זכויות הביטוי, המחאה והתנועה".

אַבְחַת רוּחַ שְׁחוּרָה

שְׁחוּרוֹת הַדְרָכִים שְׂיוּצָאוֹת
מִכְפָּרִים בְּמוֹדוֹת הַשׁוּמְרוֹן
לְמַכּוֹר בְּזִיל הַזּוֹל זְעָה שְׁחוּרָה
בְּשָׂרוֹן וּבְשַׁפְּלָה .

שְׁחוּרִים עֲדְרִי חוֹל וְעֲדְרִי אָדָם
הַגּוֹלְשִׁים מִהַשׁוּמְרוֹן
אֶל מַחְסוֹם נְטוּי גְרוֹן –
בְּפִתְחוֹ מַדִּים מִהַלְכִים וְטוֹפְפִים
מִפִּים בְּתָרֵי מַלִּים: "יֵאלֶּהָ ! יֵאלֶּהָ !!"
מִטִּים שְׂבָרֵי צְלִילִים: "אֶסְקוּט ! אֶסְקוּט !!"
עַתָּה אֶגְלִי זְעָה שְׁחוּרָה חוֹצִים אֶת הַגְּבוּל
לְמַכּוֹר שְׂטָף נְטָפִים שְׁחוּרִים בְּזִיל הַזּוֹל
בְּשָׂרוֹן וּבְשַׁפְּלָה .

שְׁחוּרָה אַבְחַת רוּחַ
בְּכַפָּרִים בְּהַר שׁוּמְרוֹן
מוֹסְקַת רוּחַ עֲוִעִים
מִתְעַה בְּכָל מַעֲשֵׂיהָ
בְּהַתְעוֹת שְׂפּוֹר בְּקִיאוֹ .

אַבְחַת רוּחַ שְׁחוּרָה
הוֹלְמַת בְּדְרָכִים שְׁחוּרוֹת
קוֹדֶחַת אֶשׁ
מִאֲזֵרַת זִיקוֹת
מְשִׁילָה אֶת כָּל הַמַּלִּים
מִהַסְפָּרִים שְׂקָרָאנוּ
מְשִׁיחָה אֶת כָּל הַצְּלִילִים
מִהַשִּׁירִים שְׂשָׁרְנוּ .

הַתְלוּוִיתִי לְרַעִייתִי בִשְׁעַת בּוֹקֵר מוֹקְדוֹת לְמַחְסוֹם "אֶיֶל",
כְּמִטְחוּוֵי קֶשֶׁת מַכְפָּר סַבָּא . פִּלְשְׁתִּינָאִים, שִׁיזָאוּ מִבְּתֵיהֶם
בְּכַפָּרִים בְּשׁוּמְרוֹן בְּשַׁעוֹת לַיְלָה, הַחֲלוּ לְפַקֹּד אֶת הַמַּחְסוֹם כְּבוֹר
מִשְׁעָה אַרְבַּע לַפְּנוֹת בּוֹקֵר . נַחִיל בְּנֵי אָדָם הַחֲלָל לְשִׁטּוֹף חֲנִינוּן
סִמוּךְ לְמַחְסוֹם . כְּשִׁנְפַתַח הַמַּחְסוֹם, הוּא נֹרָאָה שׁוֹק שֶׁל בֶּשֶׂר,
שְׂמוּכֵר כּוֹחַ עֲבוּדָה זוֹל . עֲדְרֵי בְּנֵי אָדָם נִדְחָסוּ לְתוֹךְ טַנְדְרִים
וּמִינִיבּוֹסִים, הַמַּמְתִּינִים בְּחֲנִינוּן וִיוֹצִאִים לַיּוֹם עֲבוּדָה תְּמוּרַת
שֶׁכֶר עֲלוּב בְּאִזְרוֹרֵי תַעֲשִׂיָה, בְּאִתְרֵי בְּנֵיהֶם וּבְמַשְׁקֵים קַלְאִיִּים .
לַעֲת עֲרַב הֵם יִצְבָּאוּ שְׁנִית עַל פִּתְחֵי הַמַּחְסוֹם רַק כְּדֵי לְחַזּוֹר
לְבִיתָם בְּכַפָּר בְּשַׁעַת לַיְלָה מֵאוֹחֶרֶת . דְּרָךְ מַחְסוֹם "אֶיֶל" יוֹצֵא כָל
בּוֹקֵר הוֹן אֲנוּשֵׁי פִלְסְטִינִי עוֹבֵד, הַאוּבֵד בְּסַחֵר עוֹבְדִים-עֲבָדִים
הַמַּתְנַהֵל בְּשַׁעֲרֵי הַמַּחְסוֹם, שִׁיחַ הַמַּגִּיר "אֶגְלִי זְעָה שְׁחוּרָה...
לְמַכּוֹר שְׂטָף נְטָפִי זְעָה שְׁחוּרָה בְּזִיל הַזּוֹל" בְּשׁוּקֵיהֶם הַהוֹמִים
שֶׁל כֻּלְכֻלַת יִשְׂרָאֵל . דְּרָךְ שַׁעֲרֵי מַחְסוֹם "אֶיֶל" יוֹצֵא כָל בּוֹקֵר הוֹן
אֲנוּשֵׁי פִלְסְטִינִי זוֹל כְּדֵי לְהַתְנִיעַ הוֹן שֶׁל חֲבֵרָה הַשׁוֹלְטַת בּוֹ .
חֲבֵרָה שֶׁפְּנֵיהֶם הַתְּכַעְרוּ עֵקֶב שְׁלִיטָה בְּאִמְצָעוֹת צַבָּא, מִשְׁטֵרָה
וּשְׁרִירוֹתֵי בִיטְחוֹן עַל מִלִּיוֹנֵי פִלְשְׁתִּינִים, הַמוֹאֲסִים בְּשִׁלְטוֹן זֶר
עַל חַיֵּיהֶם .

יום ד כ"ח בניסן תשס"ט, 22.4.2009

מתוך הספר "אַבְרָהָם וְאַבְרָהָיִם" שֶׁרָאָה אוֹר
בְּהוֹצָאת "סִפְרֵי עֵיתוֹן 77", 2017

אִיתָן קִלִּינְסְקִי

חֲבֵרֵי הַכְּנֶסֶת שֶׁל חֲד"ש בְּהַפְגָּנָה נֹגַד חוֹק הַלְאוּם (צִילוּם: זוֹ הַדְרָךְ)

מְדִינַת הַלֹּא לְאוּם

אֲנִי שִׂמַח לְהַצִּיג בְּפָנֵי קוֹרְאֵי הָעֵיתוֹן סֵפֶר חָשׁוּב שִׁיזָאוּ
לְאַחֲרוֹנָה בְּהוֹצָאָה עֲצֻמִּית . אֲנִי מַצִּיין שׁוֹכְתֵי לַעֲרוֹךְ אוֹתוֹ
מִבְּחִינַת טַקְסֵט וּלְשׁוֹן . סִפְרוֹ שֶׁל יוֹסֵי בְּרִנֵּעַ "מְדִינַת הַלֹּא לְאוּם
– הַרְהוּרִים עַל לְאוּמִיּוֹת וְדִמוֹקְרַטִיָּה בִּישְׂרָאֵל" (2019), כְּשִׂמּוֹ
כֵּן הוּא: מִנְתַּח אֶת הַהִבְחָנָה בֵּין מְדִינַת הַלְאוּם וּבֵין מִשְׁטֵרָה
וְאוֹפֵייָה שֶׁל מְדִינַת יִשְׂרָאֵל .

הַסֵּפֶר מִתְמַקְּד בְּתַחֲסוֹם הָאִזְרָחִי, בְּתַפִּיסוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁל מוֹשָׁג
הַלְאוּמִיּוֹת וּבְחֻקוֹת שִׂמְאֵפִינּוֹת מְדִינוֹת לְאוּם לְעוֹמַת ה"חֻקָּה
הַבְּלִתִּי כְּתוּבָה" שֶׁל יִשְׂרָאֵל – אֲשֶׁר "חֻק הַלְאוּם" בְּאוֹפֶן
פְּרִדּוֹקְסָלִי דוּוֹקָא הֶרְחִיק אוֹתָהּ מֵהִיּוֹתָה מְדִינַת לְאוּם, אֲךָ
בְּעִיקָר הָעֲנִיֵק גּוֹשְׁפִנְקָא חוֹקִיתִית לְמַצִּיאוֹת קִיימַת .
יוֹסֵי בְּרִנֵּעַ מִנְתַּח אֶת הַתְּפִיסוֹת הָאִזְרָחִיּוֹת שֶׁל מִייִסָדֵי הַמְדִינָה
עוֹד לְפָנֵי הַקְּמַתָּה, אֶת הַצְּעוֹת הַחֻקָּה הַשׁוֹנוֹת שֶׁהוֹגְשׁוּ מִיַּד
לְאַחַר הַקְּמַת הַמְדִינָה (וְאִפִּילוֹ אַחַת מֵהֵן לֹא אוֹמְצָה עַד הַיּוֹם),
אֶת קוּוֵי הַמְדִינִיּוֹת הָעִיקָרִיִים שְׂאוּמְצוֹ מִתּוֹקֶף הַגְּדֵרַת הַמְדִינָה
כ"מְדִינָה יְהוּדִית" – מֵהַקְּמַתָּה עַד הַיּוֹם – וְאֵת הַחֲלוּפוֹת
הַחֻקִּיתִיּוֹת, הָאִזְרָחִיּוֹת וְהַמִּשְׁטֵרִיּוֹת שֶׁהַצִּיעוּ תְּנוּעוֹת שׁוֹנוֹת,
שֶׁחֲלַקְן זוֹהוּ כִּימִין וְאַחֲרוֹת כְּשִׂמְאֵל . בְּהַקְּשֶׁר זֶה פּוֹרֵשׁ הַסֵּפֶר
סְקִירָה מְקִיפָה אֲךָ לֹא אֶרְכַּנִּית שֶׁל הַמַּחְנָה הַפּוֹלִיטִי הַנִּשְׁכַּח,
אֲשֶׁר הַצִּיּוֹנוֹת כִּינְתוּ "כְּנַעֲנִי" אֲךָ הַזְרָמִים הַפּוֹלִיטִיִים הָעִיקָרִיִים
בְּצִיבּוֹר הַיִּשְׂרָאֵלִי הַשְּׂכִיחוּ .

יוֹסֵי בְּרִנֵּעַ מַצִּיג אֶת הַגִּישָׁה ה"רְפוּבְלִיקָנִית" שֶׁל יוֹנָתָן רֵטוּשׁ,
אֶת הַגִּישָׁה ה"סוֹצִיאַל-דִּמוֹקְרַטִית" שֶׁל הַפַּעּוּלָה הַשְּׂמִית
בְּהַנְהַגַּת אוֹרֵי אֲבִנְרִי, נִתָּן יִלִּין מוֹר וְאַחֲרִים, וְאֵת הַגִּישָׁה
ה"לִיבֵרְלִית" שֶׁל הָעֵמוּתָה "אֲנִי יִשְׂרָאֵלִי" הַקִּיימַת עַד הַיּוֹם
כְּבִיטוּיִים שׁוֹנִים וּמְנוֹגְדִים לְכֹאֲרוֹהֶם שֶׁל אוֹתָהּ תְּפִיסָה לְאוּמִית-
אִזְרָחִית, שֶׁבְּכִסִּיסָה הָעוֹבְדָה שֶׁבְּתַחֲמוּמֵי מְדִינַת יִשְׂרָאֵל נּוֹצֵר
לְאוּם חֲדָשׁ . זֶהוּ לְאוּם דּוֹבֵר עֲבֵרִית בְּעַל טְרִיטוֹרִיָּה מוֹגְדֵרַת,
הַזְּכָאִי לְהַגְדֵרָה עֲצֻמִּית לְאוּמִית כְּמוֹ כָּל לְאוּם אַחֵר וְדוּוֹקָא זֹאת
שׁוֹלְלוֹת ה"מְדִינָה הַיְהוּדִית" וְהַצִּיּוֹנוֹת . עַד לְהַכְרָה בְּלְאוּם זֶה,
לֹא תוֹכַל יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מְדִינָה דִּמוֹקְרַטִית וְאֶף לֹא מְדִינַת לְאוּם .
בְּאוֹפֶן אִישִׁי, הָעֲנִיִין שֶׁאֲנִי מְגַלֵּה בְּסִפְרִי נּוֹבַע מֵהַשְׂתִּיכּוּתִי
לְתַנוּעָה שֶׁכְּמַעַט הַגִּיעָה לְמַסְקֶנָת הַלְאוּם הַחֲדָשׁ, אֲךָ נִמְנַעָה
מִלְהַכִּיר בּוֹ בְּמִפּוֹרֵשׁ בְּדֶרֶךְ כֻּלָּל וּלְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם . בְּמִקּוֹם זֶה הִרְבוּ
אֲנוּשֵׁי מְפִלְגָתִי לְהַגִּיד "לְאוּם יְהוּדִי יֵשׁ רַק בִּישְׂרָאֵל" וְשֶׁאֵר
בִּיטוּיִים מִתְחַמְקִים . אֲבָל כָּל קוֹרְאֵי יִמְצָא בְּסִפְרִי עֲנִיִין – אִם
בְּהַשְׁקָפָה וְאִם בְּמִידַע בְּנוֹשָׂאִים שֶׁלֹּא תְּמַצָּאוּ, לְדַעֲתִי, בְּאוֹפֶן
כֵּה מְקִיף וְכֵה בַעַת כֵּה תְּמַצִּיתִי .

אֶת הַסֵּפֶר אֲפָשֶׁר לְרַכּוֹשׁ כַּעַת בְּתוֹלַעַת סִפְרִים וּבְנִסִּיךְ הַקְּטָן .

יובל הלפרין

טיוח פשעי הכיבוש

מספר מחפיר של קורבנות בשנתיים האחרונות – ממשיך כשהיה" מסרה הדס תגרי, מנהלת הקבוצה למאבק תאונות בניין ותעשייה. "למרבה הצער אנו מונים היום את ההרוג הראשון בתאונות עבודה, אשר נפל מסולם בגובה של 5 מטר, גובה בו נדרשת אבטחה לריסון נפילה. אתמול מונתה השרה יפעת שאשא-ביטון לעמוד בראשו של משרד העבודה והרווחה. גם נוכח אי הוודאות השלטונית, אפשרי וחיוני שהשרה החדשה תנקוט בצעדים נקודתיים וברי ביצוע להגברת בטיחות העובדים הרעועה, פתיחתו של קו חם לתלונות על הפרות בטיחות במנהל הבטיחות התעסוקתית, חידוש הטלחם של עיצומים כספיים בשל הפרות בטיחות, והגברת הפיקוח על בטיחות ובריאות העובדים בענף התעשייה".

סמינר רעיוני של מק"

בהזמנה הוועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) יתקיים בסוף השבוע של ה-17 וה-18 בינואר סמינר רעיוני בבית הארחה נס עמים ליד נהריה. ממק"י נמסר: "ימים אלה הם ימי בחירות גובר בקרב פעילות ופעילי המפלגה המרכזיים הצורך להתכנס כדי ללמוד ולדון בסוגיות מרכזיות בפוליטיקה, בכלכלה ובחברה. הסמינר גם ישמש דיון מקדים לקראת ועידת המפלגה, שתתקיים במחצית השנייה של השנה, 2020".

בין הנושאים שיידונו בסדנאות: הקפיטליזם הישראלי – כלכלה, חברה ופוליטיקה; המאבק המשותף היהודי-ערבי לשלום ולשוויון; המשך הכיבוש ופתרון שתי המדינות; והתמורות בחברה הערבית בישראל. בין המרצים: יו"ר ועדת המעקב העליונה וח"כ לשעבר מוחמד ברכה; ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) ויו"ר מכון אמיל תומא וח"כ לשעבר עיסאם מח'ול. אל הסמינר הוזמנו חברי הוועד המרכזי וועדת הביקורת, הנהגות מחוזות מק"י והנהגת ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י) ותאי הסטודנטים במוסדות להשכלה גבוהה.

מועדון הגדה השמאלית

מערכת "זו הדרך" מזמינה לשיחה עם ד"ר יובל גוז'נסקי על ספרו החדש, "מדודלי לדיגיטלי: 50 שנות טלוויזיה בישראל" יום ד', 15 בינואר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

הילדה בוערת - קרלוס רומוט 2014, ספרד (ספרדית; תרגום לאנגלית) מוצ"ש, 11 בינואר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

רק בשלושה מתיקי החקירה שנפתחו במהלך 2017-2018 בעקבות תלונת פלסטיני על פגיעה מצד חייל הוגש כתב אישום. רק שלושה תיקים מתוך 93 שנפתחו בשנתיים. כך נמסר מארגון "יש דין". עוד מסר הארגון: "שלושת התיקים הנדירים האלה, שניים מהם מפרטים הכאה של עצורים אזוקים ואחד - מקרה של אלימות שתועד בחברון, מסמנים את הגבול בין המקרים הבודדים בהם המערכת מעבירה לחיילים מסר כי הם אינם מקובלים על הצבא, לבין מאות מקרים של ירי, אלימות ופגיעה ברכוש שנתפסים כמרכיב לגיטימי בשליטה הישראלית בשטחים הכבושים".

לדברי ארגון זכויות האדם הישראלי הפועל בשטחים הכבושים, "בתגובה להחלטת התובעת מבית הדין הבינלאומי בהאג כי יש מקום לחקור אם ישראל ביצעה ומבצעת פשעי מלחמה טען היועמ"ש, אביחי מנדלבליט כי 'מדינת ישראל היא מדינת חוק'. אנחנו לא יודעים על אלה נתונים הוא מתבסס באמירה הזאת, אבל הנתונים שאנחנו פרסמנו לאחרונה מציגים תמונה אחרת לגמרי". לפי דף הנתונים החדש שפרסם יש דין השבוע, רק 20% מהתלונות של פלסטינים בכלל הובילו לפתיחה בחקירה, והיתר (80%) נסגרו אחרי שהמערכת החליטה שאין מקום אפילו לחקור את התלונה.

שני הרוגים בניין ב-2020

עובד בן 37 נהרג השבוע (7.1) בתאונה במפעל טמפו במגדל העמק. לפי המשטרה, העובד נפל מגובה ונפצע באורח אנוש. כוחות הרפואה שהוזעקו לזירה נאלצו לקבוע את מותו במקום. מדובר בהרוג השני בתאונות עבודה בשנת 2020, כאשר יממה קודם לכן נפל למותו עובד בן 74 בחיפה. ב-2019 נהרגו 87 עובדים בתאונות עבודה.

מוקדם יותר באותו היום נפצע באורח בינוני עובד (26) אחרי שנפל מגובה של כארבע קומות באתר בנייה ברחוב ירמיהו בירושלים. צוות של מד"א פינה את הפצוע לבית החולים הדסה עין כרם כשהוא סובל מחבלות בגפיים. "שנה חדשה החלה, אבל הקטל באתרי העבודה – שגבה